

Židé a Marxismus

Rudolf Kavan

Marxismus je perverzní, fanatická, apokalyptická, proselytizující sekta židovského původu.

V současné době je v módě obviňovat z komunismu výhradně Rusy. To je třeba uvést na pravou míru. Pokud lze komunismus ztotožňovat s nějakým národem, tak [Židé](#) jsou daleko lepším kandidátem.

Níže je uvedena řada citátů ukazujících rozhodující roli Židů v šíření komunismu v Evropě a v Rusku. Celou věc je však třeba uvést do kontextu.

Marxismus je sekta proselytizující. Oni se snaží šířit tu jejich „osvětu“ mezi gójimy, podobně jako kdysi následovníci Ježíše. Lenin a Stalin jsou gójové, které si vytvořili k obrazu svému. Není to tedy židovský pokus o ovládnutí světa. Například bolševická revoluce v Rusku byla sice vedena převážně Židy, ale to samé nelze říci např. o komunistických hnutích v Asii. Marxistická víra se rozšířila mimo svou původní oblast. A konec konců i ve vedení SSSR se nakonec prosadili nežidé včetně Rusů.

Není to spiknutí židovských bankéřů, kteří tahají za nitky a všechno řídí ze svých kanceláří v New Yorku. K provedení revoluce je třeba lidi něčím motivovat. Tou motivací je slibování světlých zítřků, komunistické utopie. Nestačí někam poslat peníze. Je pravda, že židovští bankéři Schiff a Warburg financovali bolševickou revoluci v Rusku. Důvodem je, že měli s komunisty společného nepřítele - carské Rusko.

Marxismus nemá nic společného se Sionismem. Oba směry jsou spíš protichůdné. Podívejte se, co o tom [napsal](#) například Winston Churchill.

Podle marxismu spása lidstva vyžaduje předchozí strašlivou katastrofu - revoluci. Odtud rudý teror bolševiků v Rusku, odtud masové vraždění v Kambodži. V tom právě spočívá perversnost marxismu. Apokalyptický mesianismus je součástí židovské tradice. Marx byl pravděpodobně inspirován jinou perverzní, židovskou sektou - [Frankismem](#).

Marxistický ateismus je jen racionalizací židovské antipatie ke křesťanství. Židé považují křesťanství za idolatrii, modlářství. Marxismus to formuluje v terminologii 19. století - věda proti náboženství. Marxismus je „vědecký“, protože je ateistický.

Je třeba si uvědomit jak nebezpečná doktrína je *historický materialismus*. Podle něj jsou všechny názory, které se od marxismu liší, buržoazní. Tedy jediné vysvětlení jejich existence je, že jejich nositelem je třída, která je proklamuje pro své ekonomické zájmy. Tato třída je určena k zániku a buržoazní ideologie s ní. Marxismus je tedy jediný správný. Pro odlišné názory není žádný prostor.

<<<<< >>>>>

Frank L. Britton: *Behind Communism 1917-2010*, Ostara Publications, 2016:

„Bohužel jakákoli hlubší diskuse o komunismu a marxismu zahrnuje židovskou otázku. Nemůžeme upřímně diskutovat o tomto tématu, aniž bychom odhalili - a komentovali - skutečnost, že **zakladatelé ruského komunismu byli Židé.**“ (Strana 3)

„Je skutečností, že Židé v průběhu své historie zažili četné útrapy, ale to platí i pro ostatní národy. **Hlavní rozdíl spočívá v tom, že si Židé vedli účty . . .**“ (Strana 6)

„Třetí dělení Polska byl v ruských dějinách mimořádně důležitou událostí, protože **jako důsledek získalo největší židovskou populaci na světě.**“

Od této chvíle se ruské dějiny beznadějně propletly s židovským problémem a nakonec, jak uvidíme, Židé způsobili pád imperiálního Ruska.” (Strana 24)

„V roce 1903 se v Bruselu v Belgii konal sjednocující kongres. . . . Zúčastnilo se celkem 60 hlasujících delegátů, z nichž čtyři byli nebo bývali dělníci. Zbytek byli většinou židovští intelektuálové. . . . Zde se narodil komunismus, jak ho známe.” (Strana 52)

„Těchto devadesát tisíc vyhnanců představovalo srdce blížící se bolševické revoluce. Byli téměř až k poslednímu profesionálními revolucionáři a až na výjimky byli Židé.” (Strana 61)

„Tito čtyři [Lenin, **Zinověv**, **Kameněv**, **Trockij**] dva měsíce před revolucí byli hlavními vůdci bolševické strany. Tři byli Židé a čtvrtý, Lenin, byl ženatý s Židovkou.” (Strana 66)

„Na stránce 794 pokračuje [Encyclopedia Judaica] seznam Židů, kteří jsou významnými vrchními vůdci ruské komunistické strany. Mezi ně patří mimo jiné **Maxim Litvinov** (později ministrem zahraničí Sovětského svazu), **Grigori Zinověv**, **Lev Kameněv**, **Jacob Sverdlov**, **Lazar Kaganovič** a **Karel Radek**. . . . Podle Encyclopedia Judaica měl tento výbor, nazývaný Vojenský revoluční výbor, pět členů, z nichž tři byli Židé.” (Strana 76)

„Převaha Židů ve vnitřní svatyni komunistické revoluce v Rusku byla tehdy dobře známa a tato skutečnost byla potlačena až od konce druhé světové války. Dobrým příkladem současného povědomí o židovské povaze raného ruského komunismu je psaní mladého Winstona Churchila . . . ” (Strana 80)

„Vyšetřování ruské revoluce podvýborem amerického senátu vyslechlo na kongresové zprávě důkazy, že „v prosinci 1919, za předsednictví člověka jménem Apfelbaum (Zinovieff). . . z **388 členů** bolševické ústřední vlády bylo **pouze 16 skutečných Rusů** a zbytek (s výjimkou černocho z USA) byli Židé.” (S. Doc. č. 62, 1919) (strana 83)

„Druhá zpráva z 9. června 1919, zasláná z Vladivostoku, uvádí, že z „**384 komisařů** byli 2 černoši, **13 Rusové**, 15 Číňané, 22 Arménů a více než 300 Židů.” (Strana 83)

„V roce 1930 zřídil **Kaganovič** zvláštní oddělení sovětské tajné policie, kde byl sám hlavou. Bylo to označováno jako oddělení „mokrých věcí“, s „mokrým“, což znamená „krvavé“. Toto byla sekce, která se zabývala tajnými hromadnými popravami, jaké byly provedeny později ve Vinnitce a v Katyni **a na tisících dalších místech po celém Sovětském Svazu** v příštích dvou desetiletích.” (Strana 103)

„Genrich Jagoda, největší židovský vrah 20. století, zástupce velitele GPU a zakladatel a velitel NKVD.” (Strana 112)

„ . . . nechvalně známé sovětské Gulagy byly pod přímou kontrolou Žida **Jagody**.” (Strana 113)

POZNÁMKA: Jagoda nechal popravit Zinověva a Kameněva. Byli to Stalinovi spojenci proti Trockému. Jagoda pak sám skončil na poravišti. Židé se tedy vraždili i mezi sebou. Nevím, co jim tehdy procházelo hlavou. Stalinovy “anti-semitské” čistky ve skutečnosti řídil Žid Kaganovič. (Oběti byli většinou Židé, protože těch bylo mezi komunisty nejvíc.) Trockij byl zavražděn v exilu. Jeho dnešní potomci jsou neoconi, tj. ti, co nám dnes vládou (hlavně díky naší vlastní hlouposti) a ženou nás do války proti Rusku.

<<<<< >>>>>

Henry Wickham Steed, *Třicet let novinářem*, Orbis, Praha 1929, str. 216:

„procento Židů v socialistické straně bylo značné. Židé byli od počátku v německém socialismu hodně silní. Jeho prorok Marx a jeho apoštol Lasalle byli rodem Židé. Singer byl Žid, a ponenahlu hnutí získávalo nejaktivnější přívržence z Židovstva.” (Díl I, Str. 47)

“... spolu s vlivem maďarského tisku, **téměř výhradně židovského, a tudíž protiruského**, vytvořily veřejné mínění, z největší části příznivé Japoncům. ... **Německo-židovský tisk dával průchod své nenávisti k Rusku**” (Díl I, str. 216)

„Židé jako jesuite nenáviděli Rusko a pravoslavnou církev - Rusko jako potlačovatele ruských židů, pravoslavnou církev jako inspirátorku tohoto potlačování a jako nejsilnějšího křesťanského propagačního činitele na světě." (Díl II, str. 377)

„Židovský vliv však byl vytrvalejší a účinnější. Kdyby byl býval sjednocený a kdyby bylo bývalo možno řídití jej souvisle, byl by snad nabyl vrchu. Ale ve skutečnosti židovský idealismus částečně potíral úsilí židovských finančníků a židovských kosmopolitických činitelů. Tento židovský idealismus byl dvojího druhu. Ač jedna jeho podoba na čas posílila germanofilské a všennemecké sklony židovských financí tím, že **židovskou nenávist k carskému Rusku** postavila do jedné řady s židovskou příchylností k německu, její podpora německu povolila, když ruské carství se zhroutilo. Kdo tvrdí, že židovstvo je vždy vedeno pouze hmotnými zřeteli bývá na štiřu s pravdou. **Propast, jež oddělila západní Evropu od Ruska** v druhé polovině 19. století, byla **vykopána a udržována otevřenou hlavně židovským pohoršením** nad ruským pronásledováním Židů. Avšak toto pohoršení vznikalo také z toho, že Židé pohrdali ruským Svatým synodem a ruskou pravoslavnou církví jako zbytky středověkého křesťanství a původci tažení k dobytí „Carigradu" a Svatých míst. Proti ruskému křesťanskému fanatismu se postavil prudký židovský fanatism, pro jehož intenzitu by se našel příklad jen u bojovnějších sekt islamu. Tento židovský fanatism byl spojencem protiruských sil před válkou a v prvních letech války. Pominul teprve, když přišla ruská březnová revoluce z roku 1917 a po ní **bolševictví, z valné části židovského původu**" . . . Když mezinárodní židovské smýšlení takto přestalo býti aktivně germanofilským, začala hráti významnější úlohu jiná forma židovského idealismu. Obraznost milionu mladších a chudších Židů na celém světě rozpálilo sionistické neboli národní hnutí, , , , (Díl II, str. 377)

Copyright © Rudolf Kavan 2019, 2020

Pro nekomerční účely může být tento článek libovolně kopírován a distribuován.

